

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2018-413

11.6.2018

Ly Forsikring ASA

Motorvogn

Sammenstøt mellom bil og tunellportal – regress- skl. § 4-3 og § 5-2, bal. § 12.

I september 2017 oppsto det en skadehendelse under kosting av tunell. Klager kjørte en kostebil med en stor kasse på lasteplanet, som kunne tippes bakover under tømning. Etter at lastebilen var blitt tømt utenfor tunellen, ble ikke kassen tippet tilbake ned på planet. På vei inn i tunellen oppsto det et sammenstøt mellom bilen og tunellportalen. Hendelsen forårsaket store skader på både tunellportalen og bilen. Bilen var forsikret gjennom en avtale mellom selskapet og klagers arbeidsgiver. Selskapet erkjente ansvar for tunellportalen og bilen, men søkte regress av klager for 10 % av totalbeløpet på ca. kr 2.200.000, under henvisning til at han hadde opptrådt grovt uaktsomt. Klager anførte at han ikke hadde opptrådt grovt uaktsomt og at regresskravet uansett var urimelig. Nemnda kom til at klager hadde opptrådt grovt uaktsomt, men at regresskravet måtte reduseres.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 100.000

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om regress mot skadevolder/klager.

Under arbeid med kosting av en tunell 14.9.17 kjørte klager en kostebil med en stor kasse på lasteplanet. Kassen kunne tippes bakover når den skulle tømmes. Klager tømte kassen utenfor tunellen, men unnlot å tippe den tilbake ned på planet etter tømning. På vei inn i tunellen støtte bilen sammen med tunellportalen. Sammenstøtet førte til store skader på tunellportalen og bilen.

Fra skademeldingen datert 26.9.17 hitsettes:

Under arbeide med kosting av tunell. Lå ikke kasse nede på ramme etter tømning. Ved passering av tunellportal tok kasse tak i portalen og ble bøyd bakover på bilen.

Bilen var forsikret av klagers arbeidsgiver hos selskapet, som erkjente ansvar for skadene på tunellportalen under ansvarsforsikringen og for skadene på bilen under kaskoforsikringen.

I e-post 9.10.17 etterspurte selskapet mer informasjon fra klager omkring hendelsen.

Selskapet mottok ikke noe svar, og sendte 24.10.17 et "varsel om avkortning" til klager. I varselet ble det vist til bilansvarsloven (bal.) § 7 og skadeerstatningsloven (skl.) § 5-2, samt forsikringsavtalens pkt. 4.4 og 5.1.1. Til slutt i varselet ble det skrevet at "erstatningen vil bli redusert med 10 % i henhold til bal. § 12".

Selskapet mottok ikke svar på brevet og skrev derfor i brev 18.12.17 at det la til grunn at klager aksepterte kravet.

Klager kontaktet selskapet 9.1.18 og ba om en forklaring på hvorfor brevene var sendt til ham. I brev 17.1.18 redegjorde selskapet for at det dreide seg om et regresskrav mot klager begrunnet

med at klager hadde opptrådt grovt uaktsomt. Brevet viste til bal. § 7 og skl. §§ 5-2, 4-3 og 4-2, samt forsikringsavtalens pkt. 4.4 og 5.1.1.

Etter ytterligere korrespondanse med selskapet, klaget klager til Finansklagenemnda 31.1.18 ved hjelp av advokat.

Klager avviser kravet om regress og anfører prinsipalt at han ikke har opptrådt grovt uaktsomt, men at det dreier seg om et hendelig uhell. Risikoen for skade som følge av mangelfull sikring var svært lav. Klager opplyser at han var nyutdannet og hadde begrenset opplæring i bruk av kjøretøyet. Kjøretøyet manglet dessuten utstyr som varslet om at kassen ikke var i riktig posisjon under kjøring.

Klager har subsidiært anført at et eventuelt regresskrav må reduseres fordi det vil være urimelig tyngende. Klager har vist til at han er i en svært vanskelig økonomisk situasjon, herunder at husstanden har gjeld på nærmere kr 800.000 med høy rente. Dette skal innebære gjeld til statens innkrevingssentral og inkassogjeld.

Selskapet krever regress for skadene og anfører at klager har utvist grov uaktsomhet. Selskapet har vist til at klager er yrkessjåfør, og at kjøretøyet har stort skadepotensiale.

Selskapet har i ettertid uttalt at det kan akseptere et regresskrav på kr 100.000, og at klager opplyste i telefonsamtale 9.1.18 at han hadde gjeld på kr 200.000.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet kan kreve regress fra klager for selskapets utbetaling under bilansvarsforsikringen og kaskoforsikringen.

Ifølge bal. § 12 kan selskapet kreve regress av vognføreren såfremt skaden er voldt ved grov uaktsomhet. Videre følger det av skl. § 4-3, jf. § 4-2, at en tingsskadeforsikrer kan kreve regress hos den ansvarlige skadevolder såfremt skaden er voldt ved grov uaktsomhet. Nemnda vil påpeke at selskapets angivelse av hjemmel for regress i sine brev er forvirrende og til dels direkte feil.

Spørsmålet er om klager har voldt skaden ved grov uaktsomhet. Finansklagenemnda Skade og tidligere Avkortningsnemnda har i en rekke saker uttalt at det er grovt uaktsomt å kjøre uten å legge sammen en kran på et lasteplan, og nemnda har også i visse tilfeller ansett det som grovt uaktsomt å kjøre inn under broer med for høy bil. Nemnda har videre lagt til grunn at en yrkessjåfør har en særlig plikt til å påse at bilen og dens tilbehør og innretninger ikke er en fare eller volder skade. Selv om klager hadde begrenset erfaring og opplæring, må han regnes som yrkessjåfør i forhold til de krav som stilles til aktsomhet. Klager kjørte kostebilen uten å forvise seg om at tippekassen var nede på rammen. Dette innebærer risiko for omfattende skader ved sammenstøt, noe saken illustrerer. Klager hadde etter det opplyste god tid til sjekke om kassen var i rett posisjon. Det forhold at bilen manglet utstyr som varslet om riktig posisjon tilsa at klager burde ha vært ekstra oppmerksom og sjekket dette selv. Et enkelt blikk bakover var alt som skulle til for å sikre at kassen var lagt ned. Nemnda mener derfor forholdet må regnes som grovt uaktsomt.

Erstatningskavet kan lempes etter skl. 5-2 "under hensyn til skadens størrelse, den ansvarliges økonomiske bæreevne, foreliggende forsikringer og forsikringsmuligheter, skyldforhold og forholdene ellers finner at ansvaret virker urimelig tyngende for den ansvarlige".

Selskapet har opplyst at de totale utgiftene var på kr 3.048.713. Et regresskrav på kr 100.000 utgjør (3,28 %). Nemndspraksis har akseptert regressbeløp i tilsvarende saker på 2-10 %, men beløpene har da vært betydelig lavere, og regresskravet har i de fleste sakene ligget under

kr 25.000. Det er uklart for nemnda hva slags økonomiske situasjon klager befinner seg i, men nemnda mener regresskravet maksimalt bør utgjøre kr 50.000 og lavere hvis klager har en gjeldsbyrde på kr 800.000.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Klager gis delvis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).